

בין ישתבח לקדים . עיין ס' כ"ד במ"א ס"ק ד' . היינו דבפסד"ז מותר לברך על עליית אף באמנע הפרק . אם אי אפשר בענין אחר . אבל לענין ש"ס . איכא למימר דבש"ך בין ישתבח לקדים . דעו כאמנע הפרק :

ד' בין קדים לברט לכאורה משמע ממג"א הג"ל דעו כבין הפרקים דק"ס . ואיט מוכרח עי"ש . ומהא דמבואר שם דהש"ך לא יפסיק בין קדים לברט לברכה זינית . אין רא"י דעו כאמנע הפרק . דאף אי דעו כבין הפרקים דק"ס . ג"כ אין מפסיקין לברך על זינית . וקדים וברט איכא למימר דעו בברכת ק"ס . אבל לענין ש"ס איכא למימר דדינן כבין הפרקים . ושואל מפני הכבוד ומשיב לב"א ועיין ח"ר שם :

ה' מ"ש המג"א ס"ק ד' כשארך להפסיק יאמר ב"ה לאי"א וס' . עיין ח"ר ס"ק ד' דמיירי בענין דמותר להפסיק . כגון לש"ס מפני הראיה והכבוד . ועיין ש"ס :

אם סיים ברכה אחרת . נהו דנימא דאיט רשאי לעטות אמן . הא באמנע תפלה בל"ז איט רשאי לעטות רק דאין לו לעמוד בתפלה כשיבטל אמונים אלו . משא"כ כשמסיים עם הש"ך איט כמבטל אמונים אלו . דחשוב כאלו הוא עלמו הש"ך . ולכאורה הדי דייק לשגא דהה"ד :

ולשון המג"א משמע דרק מותר לעטות . אבל אין חיוב בדבר . ולכאורה לכל אותן הפוסקים באיזה ברטח דמותר לעטות אמן אחר ברכה עלמו . אין חיוב בדבר ולא אמרינן רק דהוי משוכח . ופשיטא דכשלא ענה אמן אחר ברכה עלמו . איט בכלל משנה ממשכע שטבעו חכמים עי" ס' ס"ז ס"ק י"א :

ג' ביון דק"ל . דש"ך עדיף שיטעף ויברך קודם ישתבח . משיטעף ויברך בין ישתבח לקדים . ש"מ דבין ישתבח לקדים . תוחר מבין הפרקים . ואפשר דעו כאמנע הפרק . והא דלא הביאו להש"ך אחר ישתבח מברך

סימן נב

להפסיק בין הברכות לא הותר באין לו פנאי . ולקרות ק"ס לברכה בזמנה בלי ברכות . ואח"כ כשיהיה לו פנאי יקרא ק"ס עם הברכות ויתפלל הותר . מזה מבואר להדיא ולהפסיק בין הברכות . גרע מלומר הברכות עם ק"ס שאיט יולא בה :

ונראה לדעת רמ"א ז"ל שם שהחזיר באין לו פנאי להפסיק בין הברכות . ח"כ משום תפלה בלבוש ג"כ מותר להפסיק . ולדעת המג"א שם דמשום שאין לו פנאי לא החזירו להפסיק . אפשר דמשום תפלה בלבוש מותר . דדוקא מסמך גאולה לתפלה עדיף מתפלה בלבוש . כמו שנתבאר בס' קי"א ס"ג . אבל להפסיק בברכות ק"ס . איכא למימר דתפלה בלבוש עדיפא וכן נראה להלכה . דגם בהא דס' ס"ז פסן הרב ז"ל כרמ"א ז"ל :

ג' משי"ב המחבר ואח"כ יקרא כל פסד"ז בלא ברכה . לכאורה נראה דהייט דוקא בזמן תפלה . אבל אם עבר זמן תפלה שוב אין אומרים . אבל רש"י ז"ל כתב בברכות דף י"א ע"ב שברכת ישתבח אומרים אותה קודם זמן ק"ס אם ירט ע"כ ולפ"ז יש להסתפק אפשר דממנן כל היום . ולדעת הר"י . והרא"ש ז"ל יאמרו כל היום בברכה . ואף שיהי' ז"ע למה לא יאמרו במנחה דניאו דבכל מנחה אין מסדרין שבתו של מקום בברכה לפני' ולאחרי' . הייט שכבר סדר בשחרית . אבל זה שלא סדר בשחרית למה לא יסדר במנחה . וז"ל דלא נקטו אלא בשחרית וז"ע :

בש"ס

א' מלשון כל הפוסקים . משמע דכל הדילוגים הם רק כדי להתפלל עם הצבור . וכן משמע להדיא מלשון המחבר שכתב . ואח"כ יוצא וק"ס וברכות' . ויתפלל עם הצבור . ולכן אם יוכל להתפלל עם הצבור בלי דילוג . אף שלא יקרא ק"ס עם הצבור לא ידלג . ולכן לריך להבין לשון הרב ז"ל . שכתב ד' לו במחזור זה כדי שיקרא ק"ס ויתפלל עם הצבור ע"כ . משמע דהדילוג היא ג"כ בשביל ק"ס ובאמת לשון המחבר שכתב באין שהיא לומר פסד"ז אפילו בדילוג . יקרא ק"ס וברכותיו עם הצבור ויתפלל עמהם . משמע דגם בשביל ק"ס עם הצבור . ה' לריך לדלג . אבל באמת לשון תר"י והרא"ש והטור ז"ל יקרא ק"ס וברכותיו . ויתפלל עם הצבור ול"ע :

ב' בא"א ס"ק א' . נסתפק אם בא באמת וי"ב . אם יאמר אי"י ויסמוך גאולה לתפלה . ויתפלל עם הצבור . ואח"כ יקרא ק"ס עם הברכות שלפני' . ורנה לפסוק זה מהא דס' רל"ה דיקרא ק"ס וברכות' קודם זמנה . ויתפלל עם הצבור . ואח"כ יקרא ק"ס בזמנה . מבואר דסמוך גאולה לתפלה . וקרא ק"ס אח"כ . שוב חזר צ' דהתם אפשר העצם דלא יד' ק"ס מפלג המנחה . ומה שקורא בזמנה היא רק מספק ע"כ . **עא** וואין זה מספק . דהא להר"ר מבואר שם . דיתכן שלא לנאת בק"ס שקורא עם הצבור . ואף ח"ל דבליה רק מספק . אבל בלא"ה אין דמיוט עולה יפה . עיין ס' ס"ו במג"א ס"ק ט"ו .